

reglementet af 7. Maj 1846 B. § 12 og E. § 5.

Ellinger: Som Medlem af Udvalget har jeg haft den Ære at stille en Række Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig i det følgende at omtale. Det er jo saaledes, at i den tidligere Valglov, som ogsaa i det foreliggende Valglovsforslag, overføres med Hensyn til Valgretsbestigelser det, som Grundloven eller i dette Tilfælde Grundlovsforslaget indeholder, og da de to Udjævningsforslag, som i dette Øjeblik beror i Fællesudvalget, indeholder forskellige Bestemmelser desangaaende, fremtræder dette ogsaa i de Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille i Modsætning til, hvad den højtærede Minister har foreslaaet og de øvrige Udvalgsmedlemmer tiltraadt. Hertil sigter for Folketingets Vedkommende Ændringsforslagene i Betænkningen under Nr. 1 og 2, og dertil sigter med Hensyn til Landstingets Sammensætning Ændringsforslagene 24, 31 og 32.

I Regeringens Lovforslag blev den eneste Forskel mellem Landstingsvælgerne og Folketingsvælgerne Aldersforskellen. Ikke i noget som helst andet Land, som har et Tokammerssystem, har man dristet sig til at lade dette være den eneste Forskel paa Vælgerkorpset til de to Ting. Naar man i Ministeriets Lovforslag sætter 35-Aars Alderen for Landstingets Vedkommende, medens man har en lavere Alder som Betingelse for Valgret til Folketinget, maa dette hvile paa den Betragtning, at Vælgere over 35 Aar alt i alt giver en Forsamling af en mere tilbageholdende, mere konservativ Natur end Vælgere med en Aldersgrænse, der er sat længere nede. Men hvis denne Betragtning er rigtig, og den maa af Forslagsstilleren anses for rigtig, følger deraf med logisk Nødvendighed, at et Folketing, der bygger paa de 25-aarige, maa være mere radikalt, mindre konservativt end et Ting, der bygger paa de 30-aarige. Nu er det saaledes, at et Folketing, hvor man bygger paa 30-Aars Alderen, som det nu er Tilfældet, tilfredsstiller mig fuldt ud med Hensyn til den Indflydelse, Radikalismen og Socialdemokratiet har i dette Ting, og jeg skal ikke nægte, at jeg tilstræber ikke nogen Vækst af denne Indflydelse her i Tinget, men en saadan Vækst maa aabenbart ventes af dem, der sætter denne Aldersforskel.

Det er dog saaledes og har altid været saaledes, at Forfatningen skal bygges paa

den Maade, at alle Samfundsinteresser skal være berettigede til Indflydelse. Det er imidlertid en stor Usandhed at sige, at naar man gaar til Gennemførelse af den lige og almindelige Valgret, bliver det Folket selv, der træffer Bestemmelse. Dette er aldeles ikke Tilfældet, thi ved Gennemførelse af lige og almindelig Valgret, forstaaet saaledes, som det forstaaes fra demokratisk Side, kan ganske vist alle faa Lejlighed til at blive repræsenteret — hvis den vel at mærke gennemføres blot nogenlunde ordentligt —, men med Hensyn til Indflydelsen paa Afgørelsen, altsaa med Hensyn til Magten, bliver det ikke Folket, der træffer Afgørelsen, men det bliver et Flertal i Folket. Det er denne Afgørelse, som skal gaa som en Folkeafgørelse, hvorefter saa alle har at rette sig, selv om Minoriteterne er meget store. Jeg erindrere, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), da han var Minister og skulde bringe Orden i Statskassens Finanser, gjorde gældende, at fremtidig maatte man sætte Tøring efter Næring; saa at man, naar man fremtidig gik til at vedtage Love, der paabyrdede Statskassen store Udgifter, maatte føle dette og samtidig anvisse Penge dertil. Men naar Skatteyderne skal føle, at Skatteskruen drives til Vejrs, er det naturligt, at de Klasser af Befolkningen, som dette vil gaa ud over, faar Indflydelse paa det Tempo, i hvilken Skruen kommer til at arbejde. Men det samme ærede Medlem udtalte i sin Tid ogsaa, at der ved de Valgbarhedsbetingelser, som fandtes i Juni-Grundloven, var givet Garantier af økonomisk Natur. Saaledes som Samfundsforholdene var, den Gang Juni-Grundloven blev givet, betød disse Valgbarhedsbetingelser — og her sigtede det ærede Medlem navnlig til, hvad der krævedes af Skatteydelse eller Indtægtshavelse — en virkelig Garanti, og en saadan Garanti maatte man, naar man vilde give en Forfatning i Juni-Grundlovens Aand, ogsaa vedblivende stille Krav om. Men alle Krav i saa Henseende er jo fuldstændig faldne til Jorden i det ene af de Udjævningsforslag, som vi ved ligger indenfor Fællesudvalget.

I det foreliggende Valglovsforslag bygger Ministeriet — og her kommer jeg til at omtale Ændringsforslag Nr. 5 til § 17 og andre dermed sammenhørende Ændringsforslag, saaledes Nr. 18, 19 og 23 — paa, at Landet inddeles i Enmandskredse, og at der gives Tillægsmandater for at gennemføre den lige Valgret, men med de Tal, der er angivne, kommer man langt